

[Svend Åge Petersen]

nekræftanlæg end på de traditionelle kraftværker. Forskellen i pris bliver naturligvis mere markant, når der her i folketinget blandes udenrigspolitiske forhold ind i billedet som f.eks. et forbud mod køb af kul i Sydafrika. Dette medfører, dels at prisen på vore kulkøb i udlandet stiger med ca. 1 mia kr. om året, dels at svovlforureningen forøges som følge af en dårligere kulkvalitet fra de lande, vi er henvist til at købe hos; og netop svovlforureningen har folketinget jo i 1984 taget aktivt fat på at formindske. Dette vil betyde en ikke uvæsentlig fordyrelse af elproduktionen i de kommende år. Men hermed er miljøproblemerne i forbindelse med vore kulkraftværker desværre ikke løst. Vi må se i øjnene, at vi i løbet af få år kommer til at tage os af kvælstofilte- og kultveilteforureningen, hvilket formentlig vil betyde en yderligere prisforhøjelse på el fra de kulfyrede kraftværker.

Disse miljøproblemer ville vi ikke have haft med kernekraft. Inden for dette område sker der en stadig udvikling mod en ny teknologi, en teknologi, der er endnu bedre og vel at mærke om muligt endnu mere sikker end den, vi kender i dag. Derfor vil det med vore nuværende og fremtidige miljø- og energimæssige problemer og den viden, vi har om disse, være både uforvarsligt og kortsigtet på nuværende tidspunkt at ophæve arealreservationerne.

I det konservative folkeparti er vi meget enige med miljøministeren om, at vi nu i stedet skal have de 15 arealreservationer vurderet meget grundigt både med hensyn til det eventuelle fremtidige behov for placering af disse kernekraftværker eller eventuelle andre kraftværkstyper og med hensyn til de 39 berørte kommuners planlægning og fremtidige udbygninger. Det må herunder også vurderes, om de reserverede arealers såkaldte sikkerhedszoner eventuelt kan reduceres allerede på nuværende tidspunkt, selvfølgelig under hensyntagen til vores nyeste teknologiske viden og til den erfaring, der findes i udlandet.

Efter en sådan grundig vurdering kan vi igen tage spørgsmålet op i folketinget. Så vil vi have det fornødne grundlag for at træffe den rigtige beslutning, således at vi eller måske vore børn om 20-30 år ikke er låst fast i en energiproduktion, der måske har vist sig

at være uhensigtsmæssig både med hensyn til miljø og med hensyn til økonomiske forhold.

Hanne Severinsen (V):

Det foreliggende beslutningsforslag er særdeles kort, og det er næsten det eneste gode, man kan sige om det. Man foreslår at ophæve arealreservationen for de 15 områder, hvor der i øjeblikket er mulighed for at placere atomkraftværker. Man kan selvfølgelig påstå, at dette er en følge af folketingets beklagelige vedtagelse af, at a-kraft ikke må indgå i energiplanlægningen, men man må dog sige, at uanset hvad man her har besluttet, vil det ikke være videre klogt, at a-kraftteknologien nu ikke alene skal lægges i en skuffe, som låses af, men at man faktisk også skal smide nøglen væk. Det er ikke særlig perspektivrigt.

Derfor hæfter jeg mig også ved, at socialdemokratiet i sit forslag i bemærkningerne skriver, at det har vist sig, at der er flertal mod a-kraft med den nuværende teknologi; det er jo rigtigt, det er der i øjeblikket. Men hvad, hvis der kommer en anden teknologi, og hvad i øvrigt, hvis der kommer et andet flertal?

Samtidig skriver man også, at såfremt regeringen finder, at der er brug for nogle af arealerne til andre formål, må miljøministeren snarest over for folketinget redegøre herfor. Her åbner man forhåbentlig en dør, for jeg synes, det er vigtigt at fastslå, at uanset om vi skal bruge a-kraft i vores energiplanlægning eller ej, så har vi brug for arealreservationer til mange forskellige ting. Det kan være petrokemisk industri, det kan være andre ting, og det kan være formål, som vi ikke kender i dag. Derfor er det vigtigt, at vi ikke bare fraskriver os nogle fremtidige muligheder og låser planlægningen fast for fremtiden.

Der er muligvis nogle kommuner, der godt kunne tænke sig at komme af med nogle af de bindinger, som reservationen giver, men der er tale om landzone, som alligevel ikke i overskuelig fremtid kan bebygges.

Da vi havde debatten om a-kraft, udtalte ordføreren, fru Jytte Hilden, at man i socialdemokratiet nu ikke mente, at a-kraft skulle sættes på et sidespor, den skulle i remise. Men når man sætter noget i remise, er det jo, for at man kan bruge det igen, og det kræ-